

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Επιτροπή Αναφορών

3.07.2006

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Αναφορά 0635/2009, της Elena Moldoveanu (Ρουμάνας υπηκόου), σχετικά με την καταβολή σύνταξης επιζώντος από τις ολλανδικές αρχές στον Lorenzo Moldoveanu (ανήλικο)

1. Περίληψη της αναφοράς

Η αναφέρουσα ζητεί τη βοήθεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για να εγκρίνουν οι ολλανδικές αρχές σύνταξη επιζώντος στον ανήλικο γιο της Lorenzo Moldoveanu, την πατρότητα του οποίου, σύμφωνα με την αναφέρουσα, είχε αναγνωρίσει εκτός γάμου Ολλανδός υπήκοος ρουμανικής καταγωγής, ο οποίος πέθανε το 2002. Η αναφέρουσα έχει ξεκινήσει τις αναγκαίες διαδικασίες για να αναγνωριστεί ο γιος της κληρονόμος του, κατά το ισχύον ρουμανικό δίκαιο, και έχει επίσης επικοινωνήσει με την ολλανδική πρεσβεία στο Βουκουρέστι για να της δοθεί βοήθεια, προκειμένου να αποκτήσει ο γιος της ολλανδική υπηκοότητα και σύνταξη επιζώντος. Ωστόσο, καθώς οι ολλανδικές αρχές αρνούνται να αναγνωρίσουν το πιστοποιητικό γεννήσεως που εξέδωσαν οι ρουμανικές αρχές, οι αξιώσεις της αντιμετωπίζονται ως μη παραδεκτές.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 16 Σεπτεμβρίου 2009. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 175, παράγραφος 4, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 12 Ιουλίου 2010:

Οι κοινοτικές διατάξεις στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης προβλέπουν το συντονισμό και όχι την εναρμόνιση των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης. Τούτο σημαίνει ότι κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να καθορίζει τις λεπτομέρειες των δικών του συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων του ποιες παροχές δίνονται, των όρων επιλεξιμότητας, του πώς υπολογίζονται αυτές οι παροχές και του πόσες εισφορές πρέπει να καταβάλλονται. Το δίκαιο της ΕΕ, και ειδικότερα οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και αριθ. 574/72, θεσπίζουν κοινούς κανόνες και αρχές που πρέπει να τηρούνται από όλες τις αρχές κατά την εφαρμογή του εθνικού δικαίου. Αυτοί οι κανόνες διασφαλίζουν ότι η

CM\824557EL.doc

PE445.764v01-00

εφαρμογή των διαφόρων εθνικών νόμων σέβεται τις βασικές αρχές της ίσης μεταχείρισης και της εξάλειψης των διακρίσεων.

Η Επιτροπή επικοινωνήσε με τις ολλανδικές αρχές για να αποσαφηνίσει περισσότερο το ζήτημα που έθεσε η αναφορά. Οι ολλανδικές αρχές απάντησαν ως εξής:

« Οι σχετικές μας έρευνες κατέδειξαν τα εξής: Ο οργανισμός που είναι αρμόδιος στην Ολλανδία να κρίνει δικαιώματα λήψεως κοινωνικών παροχών στο πλαίσιο -και κατ' εφαρμογή- του Νόμου Γενικής Ασφάλισης για Επιζώντα Εξαρτώμενα Μέλη Οικογένειας (*Algemene Nabestaandenwet – ANW*), ο οποίος προβλέπει συντάξεις για χήρους, χήρες και ορφανά, είναι η Τράπεζα Κοινωνικής Ασφάλισης (*Sociale Verzekeringsbank – SVB*) στο Άμστερνταμ. Τα πρόσωπα που ασφαλίζονται σύμφωνα με τον αναφερθέντα νόμο *ANW* είναι εν γένει όσα ζουν ή/και εργάζονται στην Ολλανδία.

Το έγγραφο που υποβάλατε για την πιστοποίηση του θανάτου του κ. Μ. (του πατέρα) δείχνει ότι είναι νεκρός από το 2002. Ο οργανισμός *SVB* δεν το γνωρίζει αυτό. Η χήρα, κ. Σ. (η αναφέρουσα) δεν είναι γνωστή στο *SVB* ως η ενδεχόμενη δικαιούχος σύνταξης επιζώντος. Δεν υπάρχει καμία αναφορά στον L. (το γιο) στους φακέλους του *SVB*, ούτε της μητέρας του (της αναφέρουσας) (*sic*). Τούτο σημαίνει ότι δεν έχει υποβληθεί καμία αίτηση για παροχή σε σχέση με το θάνατο του κ. Μ.

Στην επιστολή της 11ης Σεπτεμβρίου 2002 από την ολλανδική πρεσβεία στο Βουκουρέστι προς την κ. Σ. (την αναφέρουσα), αντίγραφο της οποίας στείλατε και σε μένα, αναφέρεται ότι η πρεσβεία είχε έρθει σε επαφή με το υποκατάστημα του *SVB* στο Λέιντεν, το οποίο την είχε ενημερώσει σε γενικές γραμμές ότι ο L. δεν δικαιούται παροχή σε επιζών τέκνο, διότι η μητέρα του δεν είναι κάτοικος -άρα δεν είναι ασφαλισμένη- στην Ολλανδία. Ο *SVB* στο Λέιντεν ωστόσο δεν έχει διενεργήσει εξαντλητική διερεύνηση της σχέσης μεταξύ του εκλιπόντος και του επιζώντος γιου.

Με λίγα λόγια, το σημείο κλειδί είναι ότι δεν έχει τεκμηριωθεί ότι ο κ. Μ. ήταν, τη στιγμή του (ενδεχόμενου) θανάτου του, κάτοικος Ολλανδίας, άρα και ασφαλισμένος εκεί, διότι τα επιζώντα μέλη δεν υπέβαλαν ποτέ αίτηση για σχετική παροχή. Αν ο εκλιπών δεν διέμενε ούτε ήταν ασφαλισμένος στην Ολλανδία τη στιγμή του θανάτου του και επομένως δεν ήταν ασφαλισμένος στο πλαίσιο του νόμου *ANW*, μπορεί παρ' όλα αυτά να υπάρχει δικαίωμα σε παροχή (κατ' αναλογία) σύμφωνα με τον *ANW* για τους επιζώντες (νόμιμη σύζυγος την ημέρα θανάτου και τυχόν παιδιά), με βάση δικαίωμα σε ανάλογη παροχή σύμφωνα με τη ρουμανική νομοθεσία και αίτηση που καταχωρίστηκε προς εκτέλεση αυτών (αφού η Ρουμανία έγινε μέλος της ΕΕ). Καμία τέτοια αίτηση από τη Ρουμανία δεν έφθασε στο *SVB*.

Η αναφέρουσα πρέπει κανονικά να υποβάλει αίτηση για σύνταξη επιζώντος στη Ρουμανία και οι αρμόδιες εκεί αρχές πρέπει να επικοινωνήσουν με το *SVB* στην Ολλανδία και να του παράσχουν όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες. Ο *SVB* θα προβεί κατόπιν σε έρευνες σχετικά με τον εκλιπόντα και θα εξετάσει αν ήταν ασφαλισμένος στην Ολλανδία τον καιρό του θανάτου του. Το αν αυτό θα έχει όντως ως αποτέλεσμα κάποιο είδος παροχής θα εκτιμηθεί με βάση τα έγγραφα που θα υποβληθούν μαζί με την αίτηση.»

Οι ολλανδικές αρχές ανέφεραν επίσης ότι η διεύθυνση του ολλανδικού *SVB* είναι η εξής:
Sociale Verzekeringsbank, Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen.

Η Επιτροπή μπορεί να επιβεβαιώσει ότι σύμφωνα με το άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 υποβάλλεται αίτηση για παροχές στο φορέα του τόπου κατοικίας, σύμφωνα με

τις διατυπώσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός. Το άρθρο προβλέπει εν συνεχεία ότι αν ο εργαζόμενος δεν έχει πραγματοποιήσει περιόδους ασφαλίσεως υπό τη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας, ο φορέας του τόπου κατοικίας διαβιβάζει την αίτηση στο φορέα του κράτους μέλους στη νομοθεσία του οποίου ο εργαζόμενος υπαγόταν τελευταία.

Σύμφωνα με το παράρτημα 2, σημείο "V. ROYMANIA", του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, ο αρμόδιος φορέας στη Ρουμανία για τις παροχές επιζώντων είναι η «Casa județeană de pensii și alte drepturi de asigurări sociale (Νομαρχιακό Ταμείο Συντάξεων και Άλλων Δικαιωμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης)».

Συμπέρασμα

Για να συνεχίσει τη διεκδίκηση σύνταξης επιζώντος, η αναφέρουσα πρέπει να υποβάλει την αίτησή της στο ρουμανικό φορέα κατοικίας της, όπως αναφέρθηκε παραπάνω.